

ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Την Τρίτη 14 Φλεβάρη του 2017 ο συνάδελφος Παναγιώτης Βρέτταρος, πατέρας δύο παιδιών, εργαζόμενος από το 2001 στη SPEEDEX, έχασε τη ζωή του στο δρόμο. Άφησε την τελευταία του πνοή στη Λ. Βουλιαγμένης εκτελώντας δρομολόγιο για λογαριασμό της Eurobank τα τελευταία χρόνια.

Ο θάνατος του Παναγιώτη είναι μια ακόμη απώλεια της τάξης μας, ένα ακόμη θύμα του λυσσαλέου ταξικού πολέμου που έχουν κηρύξει εναντίον μας οι εργοδότες και οι πάσης φύσεως διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας.

Πολλοί, παρασυρμένοι από τη δύναμη της συνήθειας ίσως πουν πως φταίει «η κακιά στιγμή», πως «ήταν γραφτό».

Ξέρουμε πως στη SPEEDEX όπως και στη πλειοψηφία του κλάδου τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) είναι ανύπαρκτα. Πως για τους εργοδότες δεν αποτελούν μέτρο πρόληψης ατυχημάτων και υποχρέωσή τους αλλά επιβάρυνση του κόστους εργασίας. Κι όταν λέμε Μ.Α.Π δεν εννοούμε τις πάσης φύσεως επιδοματικές πολιτικές του τσιρότου αλλά κράνος, προστασία λαιμού, γάντια, μπουφάν, παντελόνι και μπότες μηχανής απο την πρώτη μερα εργασίας με τις ανάλογες προδιαγραφές, που θα πρέπει να τηρούνται.

Επίσης, ξέρουμε πως στον κλάδο μας, τα περισσότερα δίκυκλα δεν είναι εταιρικά και πως η συντήρησή τους δεν γίνεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κατασκευαστή. Ξέρουμε πως με το κόστος ζωής που συνεχώς αυξάνει, κόβουμε απο παντού, ακόμη κι από τα σέρβις που επί της ουσίας πληρώνουμε οι ίδιοι.

Ξέρουμε πως στη SPEEDEX όπως και στη πλειοψηφία του κλάδου, η αναδιάρθρωση που θα φέρει την πολυπόθητη «ανάπτυξη» (των τραπεζικών τους λογαριασμών) πάει χέρι χέρι με την δική μας εντατικοποίηση και ελαστικοποίηση. Είναι γνωστό πως στα καταστήματα της SPEEDEX η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, οι 10 και 12 ώρες απασχόληση χωρίς να καταβάλλονται οι υπερωρίες, οι καθυστερήσεις στην μισθοδοσία, τα απλήρωτα Σάββατα, οι μισθοί φιλοδώρημα των 500 - 600 ευρώ τείνουν να γίνουν καθεστώς. Ταυτόχρονα το σκηνικό συμπληρώνει η απαράδεκτη πραγματικότητα της ενοικιαζόμενης εργασίας, ειδικά στο κέντρο διαλογής (hub) της μητρικής εταιρίας.

Όμως, ξέρουμε πως και στη SPEEDEX, η απειλή της απόλυσης και ο φόβος της ανεργίας, μας έχουν κλείσει στο καβούκι μας εγκλωβισμένους στη λογική του «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Όλο και περισσότεροι κοιτάμε τη «πάρτη μας» και γυρνάμε τη πλάτη στους αγώνες, στις διεκδικήσεις στην ορθολογική αντιμετώπιση της πραγματικότητας, στον ίδιο μας τον εαυτό. Κι όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις αναπόφευκτες συνέπειες, επικαλούμαστε κάποιες αόριστες «ανώτερες» δυνάμεις και όχι τις δικές μας. Άσε, που παγιδευμένοι μέσα στην ψευδαίσθηση του άτρωτου, θεωρούμε πως το μοιραίο έχει πάντα ραντεβού με τον «άλλο».

Δεχόμαστε άλλοτε αδιαμαρτύρητα κι άλλοτε χλιαρά να μας αυξάνουν τις υποχρεώσεις και να μας μειώνουν τα δικαιώματα. Εργαζόμαστε χωρίς νόρμα στη παραγωγή. Χιλιάδες ταχυμεταφορείς τρέχουμε σαν αφιονισμένοι πέρα και πάνω από τις δυνάμεις μας. Οι εργοδότες ζητάνε όλο και περισσότερες παραδόσεις, όλο και περισσότερες παραλαβές, μεγαλύτερα φορτία, μεγαλύτερα βάρη, μεγαλύτερες ταχύτητες. Αδιαφορούν για το αν βρέχει, για τις οποιεσδήποτε συνθήκες επικρατούν στο δρόμο, για την έλλειψη οδικής συμπεριφοράς, για τις κακοτεχνίες και την επικινδυνότητα του οδοστρώματος. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η μέγιστη απόδοση στο λιγότερο χρόνο. Κι όταν κάποιος από μας «φύγει» μας αντικαθιστούν σαν ανταλλακτικά και πασπαλίζουν με κροκοδείλια δάκρυα την απώλεια.

Τέλος, ξέρουμε πως ο καθένας απο μας έχει γλιτώσει την τελευταία στιγμή από μια πιθανή πτώση, απο μια πιθανή σύγκρουση. Απο μια πιθανή μοιραία εξέλιξη. Ξέρουμε τι σημαίνει πίεση, άγχος, αγωνία για το αύριο. Είναι η πραγματικότητά μας. Μια πραγματικότητα που πρέπει πάση θυσία να αλλάξουμε. Με αυτοοργάνωση, ξεκάθαρη στόχευση, μακριά από λογικές ανάθεσης. Εμείς, με τα δικά μας χέρια θα αλλάξουμε τις τύχες μας και κανείς δεν πρόκειται να μας χαριστεί. Για να μην συνεχίσουμε να χάνουμε τα αδέρφια μας στο δρόμο.

Καλό ταξίδι, Παναγιώτη.

Υ.Γ. Ως σωματείο θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε στενά την εξέλιξη της υπόθεσης, προκειμένου να θωρακιστεί η οικογένεια του εκλιπόντος και ευελπιστούμε πως η εταιρεία, το επιχειρησιακό σωματείο και οι ασφαλιστικοί φορείς, δημόσιοι και ιδιωτικοί, θα πράξουν τα δέοντα.

Άλλος ένας τυχαίος Θάνατος ενός συνάδελφου, του Γεράσιμου Σταμίρη εργαζόμενου στην SPEEDEX.

Το «μακρινό» 2012, την Κυριακή 27 Μαΐου, ο συνάδελφος Γεράσιμος Σταμίρης πέθανε από ανακοπή καρδιάς. Δεν κατάφερε να αντέξει την πίεση που του άσκησε η SPEEDEX, και συγκεκριμένα ο τότε υπεύθυνος ασφάλειας Δ. Τσώτας και ο τότε οικονομικός διευθυντής Π. Γιαννίκης. Τα παραπάνω στελέχη, με ύφος ανακριτή, πίεζαν τον συνάδελφο να αποχωρήσει οικιοθελώς από την SPEEDEX, σε διαφορετική περίπτωση, ανέφεραν πως η εταιρεία θα του ασκήσει ποινική δίωξη για την απώλεια των φακέλων. Αφορμή για αυτές τις «φιλικές κουβέντες» στάθηκε το γεγονός της απώλειας 3 φακέλων της alpha bank, πριν από μερικές μέρες. Λεπτομέρεια αποτελεί πως η εταιρεία γνώριζε πως είχε προβλήματα στην υγεία του μιας και του είχε χορηγήσει ένα μήνα αναρρωτική άδεια... Για την ιστορία, ο «ένοχος» βρέθηκε στο πρόσωπο του Δ. Τσώτα, όπου και κατατομήθηκε, ενώ η πολιτική της SPEEDEX - όπως περιγράφεται παραπάνω- παρέμεινε στο απυρόβλητο.

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου//ΣΒΕΟΔ. Αθήνα, Φλεβάρης 2017.

www.sveod.gr // info@sveod.gr// Τηλ. επικοινωνίας 6946747244